

ஸ்ரீ குருப்போதம:

ஹரி: ஓம்.

ந நீ தி க ரு ட ஸ ம் வ ர த .
ஞான ஸாரா னுபவம்.

ஸ்ரீ குரு ஸ்வாமிகளின் சிஷ்யனால் எழுதப்பட்டு
பண்டிதர்களால் பரிசேதிக்கப்பட்டது

காபீரயிட்டு.

புரோஃபசர் பிரஸ்,
மதராஸ்.

1916.

கடவுள் துணை.

நாம் இவ்வுலகில் பிறந்தது முதல் இறப்பதற்குள் ஏதாவது ஓர் சாரியத்தைச் செய்ய ஸங்கல்பம் செய்துகொண்டோமேயானால் அக்காரியம் தடையில்லாமல் முடிவதற் சாத ஆரம்பத்தில் விராயகரை வணங்குவது மிகவும் அவசியமானதால் அது வருமாறு:

ஸ்லோகம் || சுக்லாம்பாதாம் விஷ்ணும் சசிவர்ணம்
சூர்ப்புஜம் ப்ராஸன்ன வதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்ஞேப
சாக்தயே.

குருப்ரம்மா குருர்விஷ்ணுர்க் குருர்தேவோ மஹேச்
வா : குருஸ்ஸாக்ஷாத் பரம்ப்ரம்ம தஸ்மைந்ரீ குரவே நம :

ஸர்வ விக்னஹாம் தேவம் ஸர்வவிக்னவிவர்ஜிதம்
ஸர்வஸித்தி ப்ராதாதாம் வந்தேஹம் கணநாயகம்.

ஸாஸ்வதீதலியம் த்ருஷ்டா லீனாபுஸ்தகதாஸணீ ஹம்
ஸவாஹ ஸம்நியுக்தா வித்யாதான சமீபம்.

முதலில் ப்ராதிபென்றும், பிறகு ஸாஸ்வதீ, சாரதா
தேவி, ஹம்ஸவாஹிநீ, ஜகதீஸ்வரி. வாணி, கௌமாரீ,
ப்ரம்மசாரிணீ, புத்திதாத்ரீ, வாதாயினீ கூடாந்தரகண்டா
புவநேஸ்வரீ, ப்ரம்ஹீ. யென்னும் நாமங்களால் கலைமகளா
கிய லோகமாதாவைப் போற்றுகின்றேன்.

நந்திகருட ஸம்வாத ஞான ஸாரம்.

முன்னொரு காலத்தில் திருமால் சிவபிரானைக் காணும் பொருட்டு கைலையிக்கு வந்தனர். அவருடைய வாஹனமாகிய கருடரன்வார் சிவன் வாஹனமாகிய நந்திகேசரைக் கீழும் மேலும் பார்த்து, மிகவுங் கர்வத்துடன் சொன்னதாவது, நந்தீ! நீ பிச்சையெடுப்பவன் வாஹனமல்லவா! உனக்குப் பலமாவது வீரமாவதேது' என்பது. அதைக்கேட்ட நந்தீஸ்வரர் அதிக கோபங்கொண்டு கருடன்மேல் பெருமூச்சு விட்டனன். அம்மூச்சின் வேகத்தினால் கருடன் நூத யோஜனைகளுக்கிப்பால் கொண்டிபோ யெறியப்பட்டும், மறுபடியும் நந்தி சுவாஸத்தை உள்ளுக்கிழுக்கும்பொழுது அவருகில் கொண்டுவரப்பட்டும், ஊஞ்சலாடிக்கொண்டு தவித்துக்கொண்டிருந்தார். இவ்வவஸ்தையைப் பொருக்க முடியாத கருடபகவான் 'யக்ஞேசா! அக்ஞதா! கோவிந்தா! மாதவா! அநந்தா! கேசவா! க்ருஷ்ணா! விஷ்ணு! ஹ்ருஷிகேசா! வாஸுதேவா! கோபீநாதா! நாரலிம்ஹா! என்று பலவாராய் மாதவனை யழைத்து, நான் அறியாணையால், செய்த அபசாரத்தின் பயனாக இவ்வாறு தவித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். கருணைகொண்டென்னைக் காப்பாற்றுவாயாகவென் றமுதனன். பகதிராஜனுடைய ரோதனத்தைக்கேட்ட நாராயணன், சிவன் அனுமதிக்கொண்டு வெளிவந்து, கருடனுக்கு நேர்த்தி விஷயத்தைக்கேட்டறித்து, நந்தியினருகில் வந்து, நந்திகேசரரே! கருடன் மதியின்மையால் செய்த குற்றம் பொருத்து அவரை விட்டுவிடும் யென்

னன். அதற்கு நந்திதந்த மறுமொழியாவது "கோலிந்தா!
 இக்கருடன் சொல்லத்தகாத அவமானத்தை யுண்டாக்கி
 னான். ஆகையால் நான் அவரை வதிக்கின்றேன் என்பது"
 இதைக்கேட்டதும் விஷ்ணுவானவர் சிவனிடம் வந்து, நந்
 திக்கும் கருடனுக்கும் நடந்த வாக்குவாதத்தை யுரைத்த
 னான். அப்பொழுது சிவபிரான், நந்தியை யழைத்து, கரு
 டனை விட்டுவிடு என்றனர். அதற்கு நந்தி 'சுவாமீ! இக்கரு
 டன் என் முன்னிலையிலேயே தங்களை யிகழ்ந்துரைத்த
 னால் நான் அவனைக் கொல்லாமல் விடமாட்டேன்' என்ற
 னான். நந்தி இவ்வாறுரைக்கவே தன்வேண்டுகோளை மீறிய
 தற்காக சங்கரன் நந்தியின்மீது மிகவுங் கோபங்கொண்டு
 'நந்தி! கருடனை விட்டுவிடு விட்டுவிடு' என்று கட்டளை
 யிட்டனர். பிறகு நந்தி கருடனை விட்டுவிட்டு தான் ஸர்
 வேசுவரன் ஆணையைக் கடந்ததற்காக மிகவும் மனம் வரு
 ந்தி, கைலாசபதியின் பாதங்கள்மேல் விழுந்து, ஹே விஸ்
 வேஸ்வரா! விருபாக்ஷ! விஸ்வரூபா! ஸதாகிவா! பூதேசா!
 கருணாகர்! சங்கர! ஹா! மஹாதேவா! அமாவல்லபா!
 சிவா! ஸர்வாத்மா! கீலகண்டா! ம்ருத்யஞ்சயா! ருத்ரா! பவ!
 பவநாசன! பவஹா! சசிசேகர! சம்போ! என்று வெவ்
 வேறுவிதமாய்ப்பேற்றி, நான் பூத்திரத்தால் முதலில் தங்
 கள் வார்த்தைக்கு மாறுமொழிக் கேன். அதனால் எனக்கு
 சொல்லொணு பாபம் வாய்ந்தது-அந்த பாபத்தை அகற்றிக்
 கொள்ளும் வழி யெனக்குக் காட்டுகயென்றுரைத்தனன்.
 அதற்குப்பரமசிவன் ஹே நந்தி! நீ பூலோகத்திற்குச்சென்று
 சிவனை பூசைசெய்க. அதனால் அந்த தோஷம் நீவாரணமா
 கிவிடும் என்றனர். (ஸதாகாலமும் சிவனுடையபாதாவிந்த
 த்குணக்கு தொண்டுசெய்து காரியங்கூறிக்கும் நந்திகேசுவரனு
 க்கு இத்தகைய சினைக்ஷ வாய்ந்ததென்றால் கேவலமானிடர்
 செய்யும் அக்ருத்தியங்களுக்கு சினைக்ஷயில்லாமற்போகுமா?)

பூலோகத்திற்குப் போகவேண்டுமேயென்று துக்கித்
துக்கொண்டிருந்த நந்திகேஸ்வரனுக்குத் தான் இதற்கு
முன்னமேயே ப்ரபஞ்சோத்பத்தி, பிண்டோத்பத்தி முத
லிய தத்வ விசாரணை செய்திருப்பது நினைவுக்கு வந்து,
மறுபடியும் ச்ரவண, மனன, நிதித்யாஸாதிகள் செய்ய
வெண்ணி தன் குருவாகிய ஞானாதீத முனிவரிடத்திற்குச்
சென்றனன். அம்மகாருஷி குதர்க்கன் முதலிய சிஷ்ய
வர்க்கங்களுடன் ஆஸ்ரமத்தில் நிஷ்டையிலிருந்தனர்.
நந்தி அவரடிகளைப்பணிந்து, தனக்கு சிவனாள் கொடுக்கப்
பட்ட சாபத்தை யறிவித்து ஸ்வாமின்! இதற்காக நான்
செய்யவேண்டியதென்றால், பூலோகத்தில் பிறக்கவேண்
டும். அதனால், ப்ரபஞ்சசுருஷ்டி முதலான சந்தேகங்களை
நிவர்த்திசெய்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றனன். அம்முனி
வர் அதற்கு அதுவுன் விருப்பமாயின், இனி யிவ்விடத்தில்
என் சிஷ்யர்களுக்குள் நடக்கும் வாதத்தைக் கவனிப்பாயாக
வென்று நந்திக்குரைத்து, ப்ரபஞ்சோத்பத்தி, பிண்டோத்
பத்திகளைக்கழித்து சிஷ்யர்கள் ஒவ்வொருவராக வினா
போடவும் அதற்கு மற்றொருவன் பதில் கொடுக்கும்படி
யாகவும் சொல்லி, வினா போடபவர், விடைகொடுப்பவர்
என்று இரண்டு வகுப்புக்களாய்ப் பிரித்து வினா விடைகளை
நடத்தினார்.

வினா:—ப்ரபஞ்சம் எவ்வாறுண்டாயிற்று? எதற்காக
வுண்டாயிற்று?

விடை:—துவக்கத்தில் நிர்விகாராசல பரிபூர்ண ப்ரம
மாண்டமிருந்தது. அதனின்ற சக்திவுண்டாயிற்று. அந்த
சக்தியிலிருந்து ஆகாசமும், ஆகாசத்தினின்ற வாயுவும், வாயு
வினின்ற அக்னியும், அக்னியினின்ற சலமும், சலத்தினி
ன்று பூமியும், பூமியினின்ற ஓஷதிகளும் (ஓஷதிபென்றால்

மரவகைகள்) பிறந்தன. இவதான் பிரபஞ்சம் (இந்த ஐந்துக்கும் பஞ்சபூதங்களென்று பெயர்.)

வினா:—இப்பஞ்சபூதங்களாகிய பிருதிவி, அப்பு, தேசுவாயு, ஆகாசம் என்பவற்றினின்று எவை பிறந்தன?

விடை:—அந்த ரிந்திரியங்கள் (அதாவது தேகத்துக்குட்புறத்திலிருக்கும் இந்திரியங்கள்) பிறந்தன. அவை யாவன: மனது, புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்.

வினா:—அப்படியென்றாலென்ன? அவை யுண்டானவையெது?

விடை:—ஆகாசத்தில் ஒரு கால்பங்கு ஞாதா வாயி யிற்று. மற்றொரு கால்பங்கு, மற்ற நான்கு பூதங்களுடன் பிருதிவி, அப்பு, தேசு, வாயுவுகளுடன் சேர்ந்தது.

ஆகாசம் + வாயு = மனம்; ஆகாசம் + அக்னி = புத்தி

„ + அப்பு = சித்தம்; „ + பிருதிவி = அகங்காரம்.

„ என்னும் குறிக்கு மேல்சொல்லப்பட்டது என்றும்

+ என்னும் குறிக்கு சேர்ந்தால் என்றும் = என்னும் குறிக்கு ஆகிறது என்றும் அர்த்தம் என்றறிக.

வினா:—வாயுவினின்றி பிறந்தவை எவை? அவ்வரலாறு என்ன?

விடை:—வாயுவினின்றி ண்டானவை பஞ்சபிராணங்கள். அவை, ப்ராண, அபான், வியான், உதான், ஸாமான் வாயுவுகள் என்பார்கள். வாயுவில்காட்பங்கு வியானவாயு வாயிற்று. வாயுவில் மற்றொரு கால்பங்கு மற்ற நான்கு பூதங்களுடன் கலந்தன. [ன வாயு;

வாயு + ஆகாசம் = ஸாமான் வாயு; வாயு + அக்னி = உதா

„ + அப்பு = ப்ராணவாயு; வாயு + பிருதிவி = அபான வாயு

வினா:—அக்னியினின்று எவை வுண்டாயின? எப்படி வுண்டாயின?

விடை:—அக்னியிலிருந்து உண்டானவை ஞான இந்திரியங்கள். அவை, சக்ஷு, சுரோத்ரம், த்வக்கு, ஜிஹ்வை, க்ரணம் என்பார்கள். அக்னியினின்றொரு பகுதி சக்ஷுவாயிற்று. மற்றொரு பகுதி, நின்ற நான்கு பூதங்களுடன் சேர்ந்தது:

அக்னி + ஆகாசம் = சுரோத்ரம்; அக்னி + வாயு = த்வக்கு
 ,, + அப்பு = ஜிஹ்வை; ,, + பிருதிவி = க்ரணம் ஆயின.

வினா:—அப்புவின்னிறைவை பிறந்தன? அந்த விவரத்தை உரைக்க?

விடை:—அப்புவின்னுண்டானவை பஞ்ச தன்மாதிரைகள். அவை: சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்பார்கள். இவற்றையே உதகதத்வங்களென்பார்கள். அப்புவின் கால்பங்கு ரஸமாயிற்று. மற்றொரு கால்பங்கு நின்ற நான்கு பூதங்களுடன் சேர்ந்தது:

அப்பு + ஆகாசம் = சப்தம்; அப்பு + வாயு = ஸ்பர்சம்

,, + அக்னி = ரூபம்; அப்பு + பிருதிவி = கந்தம் ஆயின

வினா:—பிருதிவியினின்று எவை பிறந்தன? அவை வுண்டான வகை யுரைக்க.

விடை:—பிருதிவியினின்று பிறந்தவை சுர்மேந்திரியங்கள், அவை, வாக்கு, பாணி, பாதம், பாயுவு, உபஸ்தம். பிருதிவியின் கால்பங்கு பாயுவாயிற்று. மற்றொரு கால்பங்கு நின்ற நான்கு பூதங்களுடன் சேர்ந்தது:

பிருதிவி + ஆகாசம் = வாக்கு; பிருதிவி + வாயு = பாணி

,, + அக்னி = பாதம்; ,, + அப்பு = உபஸ்தம் ஆயின.

வினா:—இவ்வாறு பஞ்சபூதமயமான ப்ரபஞ்சத்திற்கும் அதன் கண் ணிருக்கும் ஜீவன்களுக்கும் பேதம் உண்டோ? ஜீவன்கள் இப்பஞ்சபூதங்களினால் உண்டாயினவா?

விடை:—ப்ரபஞ்சத்திற்கும், அதிலிருக்கும் ஜீவராசி களுக்கும் பேதம் உண்டு. இந்த ஜீவராசிகளின் சரீரம் பஞ்ச பூதங்களாலேயே ஆனது. இதிலிருக்கும் ஆத்மா சரீரத்தில் சாக்ரியாயிருக்கிறது.

வினா:—இப்படிப்பட்ட ஜீவிகள் பூமியில் பிறப்பதெப் படி?

விடை:—அனாதியாய், ஆதிமத்யாந்தாஹிதமாய் இருந்த ஆத்மா, ப்ரமையினால், சரீரமே நித்யமென நிச்சயித்து செய் யும் கர்மா தூமாதி மார்க்கமாய் ஸோமனைச்சேர்ந்து, ஷீணித்து, மழை வழியாக பூமியில் விழுந்து புஜிக்கும் வஸ்துக்களாகிய அந்நாதிகளாகி புருஷனால் உட்கொள்ளப் படுகிறது. உண்ணப்பட்டது, குளிர்ச்சியினால் மனத்திற்கு திருப்தியுண்டாக்கி ஸந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றது. அன்ன உதக, ரஸங்களிலிருக்கும் சிக்கு சிர்ஸ்ஸிலிருக்கும் மூனையை விருத்திசெய்கிறது. அங்கிருக்கும் மனோமய கோ சத்தில் அந்த: காண வருத்தி பெண்ணும் லட்சுமி விருக்கின் றான். அவள் ஜீவாத்மாவென்றும் நாராயணன்மேல் ஆசைகொண்டிருக்கிறாள். அவ்வாறுமக்கு காமன் ஏன் னும் மன்மதன் பிறக்கின்றான். அப்படிப்பட்ட மனோபவ னான மன்மதனே லட்சுமிக்கு புத்திரானாகினான், ஆகையால் அத்தகைய காமத்தினால் சேதோருபமாய் புருஷனுக்கு சுக்கிலமென்றும், பெண்ணுக்கு சோணிதமென்றும் பெயர் கன்கொண்டு அன்னாதிகள் கர்ப்பம் ஆகின்றது, ஸ்திரீ புரு ஷர்கள் கூடியபோது சுக்கிலம், நுதுவான கமலத்திலிருக் கும் சுரோணிதத்துடன் கலந்து ஓர்வகைக் குழம்பாகின் றது. பதினைந்து நாட்களுக்கு அது கடினமான பிண்ட

மாகிறது. பிறகு ஒரு மாதத்திற்குள் தலை ஏற்படுகின்றது. இரண்டாமாதக் கடைசியில் இரண்டு கைகள் உண்டாகின்றன. மூன்றாவது மாதத்தில் வயறு மாத்திரமே யிருக்கும். நான்காவது மாதத்தில் பாதங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஐந்தாம் மாதத்தில் அவயவங்கள் ஏற்படுகின்றன, ஆறு மாதங்களானதும் நாடிகள் ஏற்படுகின்றன. ஏழுமாதமானதும் ஜீவன் உண்டாகிறது. எட்டாம் மாதத்தில் அறிவுண்டாகி, மனதில் வருத்தங்கொண்டு, இது ப்ராரப்தமென கினைத்துக்கொண்டு, எப்பொழுதிச்சிறையினின்று வெளிவருவோமென்று தலித்துக்கொண்டு, ஒன்பதாவது மாதக்கடைசியில் கருப்பையில் இருக்கமாட்டேனென வெளியுற்றுவீடும். இதுதான் மானிடன் ஜன்மமெடுத்தலின் சுருக்கமான வரலாறு.

இந்த ஜீவனுக்கு மூன்று பிறப்புக்களுண்டு என்பார்கள் பெரியோர். பரிசுத்தமில்லாத தந்தையின் வயிற்றினின்று அஸ்ப்பியமான தாயின் கருப்பையில் புதுதல் ஒன்றும், தாயின் வயிற்றினின்று அவயவாதிகளுடன் பூலோகத்தில் பிரவேசித்தல் இரண்டாவது. அவ்வாறு தாயின் உதரத்திலிருந்து வெளிவந்து, பிறகு சிலநாட்களுக்கு உபனயனாதிகள் ஆனதும், தாய்தந்தையர் இறக்க அவர்களுக்கு ஈமக்கடன் செலுத்தி பரிசுத்தமாகின்றான். தந்தை யிறந்ததும் தந்தையின் பிராணனும் தன் பிராணனும் ஒன்றாகின்றமை மூன்றாவது ஜன்மத்தைப் பெறுகின்றான்.

இவ்வாறு பிரம்மானந்தமாய் சீடர்கள் வினவுதலையும் விடைகொடுப்பதையும் கண்டு களித்துக்கொண்டிருக்கும் தன் குருவை மந்திகேசுரன் பணிந்து சுவாமீ! எனக்கு விடையளிப்பீர்-நான் போகவேண்டியிருக்கிறதென்றாசுத்து, பூமண்டலத்தில், ஹிமவத் பர்வதத்திற்கு தென்றிசையிலிருக்கும் கங்காநதியின் தெற்கில் சிவ யோஜனைகள்

தூரத்தில், கிழக்கு சமுத்திரத்திற்கு மேற்கில், க்ஷீரநதி (பாலாறு) வடக்கில் ஸப்தக்ஷேத்திரங்களில் ஒன்றாகிய காஞ்சீநகரத்திற்கு சமீபத்திலிருக்கும் வேதாசலமென்று பெயர்ப்புண்ட ருத்ரகோடி யென்றும் க்ஷேத்திரத்திற்கேக வேண்டும் என்று சிவபிரானுரைத்தபடி, நந்திகேசுரன் வந்து, ருத்ரகோடியில் சிவனை பூஜித்து மோக்ஷமடைந்தனன்.

அ நுபவம்.

முக்தியடையவேண்டியவர்கள் செய்யவேண்டிய கடமைகள் எவையென்று பெரியோர்களை வினவ அவர்கள் சொல்லியதென்னவென்றால் :

சூரியோதயத்திற் கு ஐந்து நாழிகைக்குமுன் தூக்கம் விட்டெழுந்து ஜலத்தால் வாயைக் கொப்பளித்து உமிழ்ந்து, முகம் துடைத்துக்கொண்டு, விபூதி யணிந்து சிவனைப் பிரார்த்தித்து துதிசெய்யவேண்டும். பிறகு ஜலமல விஸர்ச்சனங்களுக்காக தானிருக்கும் கிராமத்தின் எல்லையைத் தாண்டிச்சென்று வடதிக்காய்த்திரும்பி (இராப்பொழுதாயின் தென்திசையாய்த்திரும்பி) உட்கார்ந்து தலையையும், செவிகளையும் ஓர் வஸ்திரத்தால் சுற்றிக்கொண்டு மூக்கின் நுனியைப் பார்த்தவண்ணம் ஜலமல விஸர்ச்சனம் பண்ணவேண்டும். (பாதைகளிலும், பள்ளங்களிலும், நீர்க்கரையிலும், குளங்களிலும், மாட்டுத் தொழுவங்களிலும், மயானத்திலும், பூங்காவனங்களிலும், மாத்தின் நிழல்களிலும், உழுதுள்ள வயல்களிலும், பசு மந்தைகள் நிற்கும் வெளிகளிலும், பாம்பு புற்று முதலான இடங்களிலும் ஜலமல விஸர்ச்சனம் செய்யக்கூடாது.)

ஜலமல வாடைகளைத் தீர்த்துக்கொண்டானவுடன் ஓர்க் குளக்கரையைச் சேர்ந்து, ஜலத்திற்கு கொஞ்சதூரத்

திற்சென்று, மண்ணையும் நீரையும் கலந்து சுத்திசெய்து துணியால் துடைத்து, முழங்கால் முழங்கைகளைக் கழுவிக்கொள்ளவேண்டும்.

பிறகு பல் தேய்த்துக்கொள்ளவேண்டும். கிழக்கு அல்லது வடதிக்கில் திரும்பி, குச்சியினாலாவது இலையினாலாவது அல்லது பற்பொடியினாலாவது வாயில் பல் வரிசைக்கு முன்பாக்த்தில் உள்ளும் புறம்புமாகத்தேய்த்து, நாகையும் சுத்திசெய்து, ஜலத்தால் வாயைக் கொப்பளித்து, கையையும் காலையும் கழுவிக்கொள்ளவேண்டும். (நின்று கொண்டாவது, நடந்துக்கொண்டாவது, தேகத்தை வஸ்திரத்தால் போர்த்துக்கொண்டாவது படுத்துக்கொண்டாவது பல் தேய்த்தல் கூடாது.)

அதற்குப் பிறகு சுத்த ஜலமிருக்கும் ஏரியையாவது குளத்தையாவது கிணற்றையாவது அடைந்து, முதலில் ஜலத்தால் புரோகித்துக்கொண்டு (என்றால் முதலில் தலைமேல் தெளித்துக்கொண்டு), கங்காதேவதையைப் பூஜித்து, கௌபீனத்தை நனைத்து பிழிந்து தரித்து இரண்டுகைகளையும் கழுவி, வஸ்திரங்களைத்தோய்த்து, அவைகளைத்தரித்துக்கொண்டு, சரீரத்தைத் தேய்த்துக்கழுவி தொப்புள் வரைக்கும் நீரின்கி, மதியாயின் எதிர்முகமாய்த்திரும்பியும், குளம் கிணறுகள் ஆனால் கிழக்கு அல்லது வடக்கு முகங்களாக திரும்பியாவது நின்று கங்கையை தியானித்து ஸ்நானம்செய்யவேண்டும். ஸ்நானத்திற்கு பின்பு ஆசமினீயம்செய்து (அதாவது பகவான் திருநாமங்களைச்சொல்லி மூன்றுதரம் கையால் ஜலத்தையுட்கொளவது, நான்காம் தரம் ஜலத்தை தாரைவார்த்து விடுவதும்) தேஹமுழுவதையும் உலர்ந்த வஸ்திரத்தால் துடைத்து, சுப்ரமான வஸ்திரத்தையும் கௌபீனத்தை

யும் தரித்துக்கொண்டு, கைகளைக் கழுவிக்கொண்டு
நாமான வஸ்திரங்களை புலர்த்தவேண்டும். (சிரஸ்நானம்
செய்வதற்கு முடியாதாயின் கண்டஸ்நானம். அதாவது,
கழுத்து வரைக்கும் கழுவி துடைத்துக்கொள்ளுதல் செய்
யவேண்டும். கிது நோவினால் பாதிக்கப்படுபவர்களுக்கு
மாத்திரமே யேற்றது.)

ஸ்நானம்செய்து முடிந்ததும், கிழக்கு அல்லது வட
திக்கில் திரும்பி 'சிவ, சிவ ஓம் ஸத்குருவேநம:' என்றுரை
த்து வீழ்ந்தபின் வல்துகையின் மூன்று பெரிய விரல்களால்
மூன்று ரேகைகளாக, சிரஸ்ஸிலும் நெற்றியிலும், மார்பி
லும், தொப்புளிடத்தும், புஜங்களிடத்தும், முழங்கை
முழங்கால், மணிக்கட்டு, முதுகு, கழுத்து, இடை இரண்டு
பக்கம் ஆகிய (பதினாறு) இடங்களிலும் அணியவேண்டும்.
(இரண்டு பக்கங்களிலும் இடையிலும் அணிவதற்குப் பதி
னாக இரண்டு செவிகளில் அணிவதும் ஓர் வழக்கம். மணிக்
கட்டு முழங்கைகளைவிட்டு பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களில்
மாத்திரமே அணிவதுண்டு. தேகமுழுமையும் சிலர் பூசிக்
கொள்வார்கள்)

-வீழ்ந்தபின் சிவமதஸ்தர் தங்கள் மதக்குறியாய் எண்ணு
வார்கள். இவ்வீழ்ந்தபின் தத்தம் மதத்திற்கேற்றப்படி பிரு
திவ்யாபஸ்தேஜோ, வாயுராகாசா, தித்யாதி மந்திரங்களை
உச்சரித்துக்கொண்டு எடுத்து இரண்டு கைகளால் சரீர
முழுமையிலும் பூசி பிறகு சலத்தைச்சேர்த்து குழைத்து,
தேகமுழுமையிலும் மும்மூன்று ரேகைகளாக குறுக்காய்
அணிபின்னார்கள். இத்தகைய வீழ்ந்த பரமர ஜன்மங்களுக்கு
அறிவிப்பதென்ன?

சமஸ்கிருதபாஷையில் பசுவென்றோல்கோ. உபதிஷத்
தகளில் மனுஷனாகிய வனத்தசோடி ஜீவராசிகளையும் பசு

வென்றுரைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. இவற்றிற்கெல்லாம் பிரபுவான ஈஸ்வரனை பசுபதி யென்பார்கள். கோமயமென்றால் மனுஷ்யனுடைய அஞ்ஞானம். கோமயவுருண்டைகளென்றால் அசேகஜீவாதமாக்கள். உருண்டைகள் வெயிலில் உலர்த்துவது ஞானாக்கினியினால் முதலில் ஜீவர்களின் ஆஞ்ஞானத்தை எறித்து பக்குவப்படுத்தல். இவ்வாறு உலர்த்த கோமயவுருண்டைகளை அக்கினிகுண்டத்தில் வைத்தல் ஜீவர்களுக்கிருக்கும் மிருகசேஷ்டைகள், பிரபஞ்சேந்திரிய வியாபாரங்களை யொழித்து, பிரபஞ்சவியாபகமாகும் அக்கினியாகிய பரபிரம்மத்தை திரிகாண சுத்தியாய் தியானம் செய்தலாகின்றது. இவ்வாறு எரிக்கப்பட்ட வுருண்டைகள் முன்பிருந்த கிறம்மாறி பாலைப்போல் வெளுப்பதென்றால் ஜீவர்களுக்கு பிராரப்த, சஞ்சிதாகம கர்மாதிர்கள் இவ் ஸாமல் பரபிரம்மத்தில் ஐக்கியமாவதற்கு (அதாவது பிரமத்துடன் சேர்க்கு ஒன்றாய் விடுவதற்கு)த் தகுந்த நிலமையைப் பெறுதலாகின்றது. இத்தகைய விபூதியை சரீர முழுமையிலும் பூசுவதென்றால் பரபிரம்மம் ஸர்வவியாபி, ஸர்வாந்தராத்மா என்பதை உணர்த்துவதாகின்றது. அவ் விபூதியை சலத்துடன் சேர்த்துக்குழைத்தல், பிரம்மம் பிரகிருதி அல்லது சக்தியுடன் கலந்து இருக்கிறனென்பதைக் காட்டுகின்றது. . இப்படி கலப்பதே பரபிரம்மத்தை பிரம்ம, விஷ்ணு, ருத்திரன் என்று சொல்லுதலும் அவர்களுக்குரிய காரியங்களாகும் ஸ்ருஷ்டி, ஸ்துதி சம்ஹாரங்களைத் தெரிவிக்கும் மூன்று ரேகைகளாய் விபூதி அணிந்துக் கொள்வதாகின்றது. இம்மூன்று ரேகைகளும் த்ரேதாக்களிகளையும் திரிகுணங்களையும் உணர்த்துகின்றன.

யோசித்துப் பார்க்குமிடத்து, இவ்விபூதியை யணிந்துக் கொள்ளுதல், ஜீவராசிகளின் மெய்க்நிலைமையறிதலையும்.

மிருகஸ்வபாவமாகும் அஞ்ஞானத்தை போக்கடித்தலையும். பரபிரம்ம ஸ்வரூபத்தையும், ஆத்மஸ்வரூபத்தையும், மோக்ஷமடையும் ஜீவாத்மாவின் ஸ்திதியையும் பிரம்மப்ரகருதி ஸங்கமத்தையும், ப்ரபஞ்சத்தின் ஸ்ருஷ்டி ஸ்திதிலயங்களை நிரிமூர்த்திகளின் வியாபாரங்களையும் தெளிவாக்குகின்ற தென்னலாம். சொல்லுதற்கு இயலாத பாப்ரமஹமம் எல்லாவற்றையும் கடந்துள்ளதென்பதையும், ஆதிமத்யாந்தர ஹிதமான தென்பதையும் குறிக்கவேண்டுமென்றால் மூன்று ரேகைகள் ஒன்றுடன் ஒன்று கலக்காமல் அணிய வேண்டும்.

இவ்வாறு ஜலத்துடன் சேர்த்துக் குழைத்த விபூதியை மூன்று ரேகைகளாக யுணிந்தபின்பு அவை உலர்வதென்றால் மாயை (சக்தி வல்லது ப்ரக்ருதி) பினுடைய சேஷ்டை எவ்வளவு நேரமென்று என்றும் நினைவுக்கு வரவேண்டுமென்பதை யறிவிக்கின்றது. ப்ரமஹமத்தில் சக்தி ஐக்கியமாகி 'ஏகமேவாத்விதீயம் பிரம்ஹா' என்று தெரிவிக்கின்றது. உலர்ந்தபின் பிரம்மசமான வெண்ணிறமாய் இருப்பதால் விபூதியை பிரம்மமென் றேன் சொல்லலாகா தென்பதையும் உணர்த்துகின்றது.

இத்தகைய விபூதியை அவாவர் ஞானத்திற்கு தக்கவாறு அணிந்துகொண்டபின்பு தத்தம் நிலமைக்கு தகுந்த படி கர்மானுஷ்டானங்களைச் செய்யவேண்டும்.

அரி ஷட்வர்க்க கதை.

அஞ்ஞான தேசத்திலிருந் காஸ்திகபுரத்தை மோஹரத் தகனென்னும் அரசன், லோபாளி ரனென்னும் மத்திரியை வைத்து ஆண்டுகொண்டிருந்தனன். குரோதேந்திரன் என்னும் ராஜசபைபண்டிதன் மாதஸரியமென்னும் கிஷ்யனு

டன் ராஜனாள் அளிக்கப்பட்ட இனம் நிலங்களை யுடையவ
னாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தான். மிகவும் கீர்த்தியையும்
அநேகவீருகளையும் காமயாசாரியன் என்னும் பண்டிதன்
தன் சிஷ்யன் மதோன்மத்தனுடன், இப்பெயர்பெற்ற நாஸ்
திகபுரத்தை யடைந்து, அரசனைத் தரிசித்து தன் வல்லமை
யை வெளியிட்டான். அதர்க்கு அரசன் இந்தகரை வர்ணித்து
நூறு செய்யுள்கள் இயற்ற கட்டளையிட்டவளவிலே, தன்
சிஷ்யனான மதோன்மத்தனை யவற்றை யெழுதச்செய்து
சபைக்க்குகொணர்ந்ததும், குரோதேந்திரன் என்னும் ஆஸ்
தானபண்டிதன் தான் அவற்றை வாசிப்பேன் என்று அரசனு
க்குரைத்து அவன் உத்தரவுபெற்று வாசித்தவளவில், ஒரு
செய்யுளில் ஹம்ஸ்பாதங்களால் அப்பக்கத்திற் நான்காம்
பக்கத்தில் அந்த பதங்கள் இருப்பதை யறியாமல் அப்பண்
டிதனைக்கேட்டறிந்து பூர்த்திசெய்து ராஜனையும் ராஜஸபை
யையும் சந்தோஷப்படுத்தினான். லோபேசன் என்னும்
மத்திரியின் ஆலோசனையால் மறுநாள் அப்பண்டிதனுக்கு
பரிசளிக்கும்படி கட்டளையாயிற்று. அப்பொழுது, ராஜ
ஸபை பண்டிதன் அம்பட்டனையழைத்து தலையை மொட்
டையடித்துக்கொண்டு மத்தியில் நான்குகேசங்களை மாத்தி
ரம் விட்டுவிட்டு, அக்களத்திலிருக்கும் மயிரை சற்றிலும்
எடுத்து மத்தியில் குடுமியைப்போல் விட்டுக்கொண்டு ராஜ
ஸபைக்கு வந்தனன். அப்பொழுது சன்மானம் பெறவந்த
புதிய பண்டிதனுமங்குற்றான். அப்பொழுது குரோதேந்
திரன் அப்பண்டிதனுக்குத் தன் தலையைத் தடவிக்காட்டி
தன் அக்களத்தையும் தடவிக்காட்டினான். தலையிலிருக்க
வேண்டிப் குடுமியை அக்களத்தில் வைத்துக்கொண்ட கார
ணமென்னவென்று கேட்டவளவில், கௌரம் செய்துக்
கொள்ளும்பொழுது மறந்து குடுமியை எடுத்துவிடும்படிச்
சொன்னேன். பிறகு எனக்கு கினைவுவந்து அவ்விடத்து சில

கேசவனோலிட்டு அக்களத்தில குமியைப்போல் ஏற்படுத்தும்படியுரைத்தேன் என்றான். அப்பண்டிதன் தலையை குனித்துக்கொண்டுபோக முயலுகையில் ராஜன் அவனைச் சாத்தப்படுத்தினான். பரிசின் விஷயமாய் அவரைக்கேட்கவே வெளியே போய்வருகிறேன் என்றாராத்து சென்று விட்டான்.

மங்களம்கோஸ லேந்திராய மஹனீயகு னாப்தயே
சக்ரவர்த்திதனோஜாய சார்வபேளமாய மங்களம்.

ஓம் சாந்திச் சாந்தி சாந்தி :

ஹரி: ஓம்.

இதை வாசிக்கும் பெரியோர்க்கோர் விண்ணப்பம் :
இது பண்டிதர்களால் பரிசோதிக்கப்பட்டதாயினும் திறந்
வினைன் முதல் முயற்சியாதலின் இதன்விண்ணிருக்கும்
பிழைகளைப்பொருத் தெளியேனை மன்னிப்பீர்.

இப்படிக்கு,

மன்ய வெங்கடராமய்யா.

கீழ்கண்ட விலாஸத்தில் இப்புத்தகம் கிடைக்கும்.

மன்ய வெங்கடராமய்யா,

10, கிருஷ்ணப்யர் தெரு

ஜார்ஜ்டவுன், சென்னை.